

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg kan godt forstå, at hr. Jørgen Estrup bruger ordet ubehageligt, for det må virkelig være ubehageligt at skulle stå heroppe og sige, at Det Radikale Venstre slet ikke har forstået noget af, hvad der ligger i dette forslag. Og det er i virkeligheden det, hr. Jørgen Estrup har sagt. Der var slet ikke noget af det, der tegnede forslaget. Men når fire regeringspartier hver for sig skal finde argumenter for, hvorfor man skal afvise et superfornuftigt forslag, der ikke koster nogen andet end almindelig politiske velvilje, skal der selvfølgelig også nogle kunstige argumenter på bordet.

For det første er pensionskasselån med i forslaget; dem gjorde hr. Jørgen Estrup et særskilt nummer ud af. De er med i forslaget, så det kan man ikke tage ind som noget specielt. Og så jeg vil gerne endnu en gang slå fast, at det ikke er staten og skatteyderne, der skal ud og redde nogen overhovedet. Det eneste, vi skal gøre som folketingsmedlemmer og som politikere, er at åbne for, at folk skal have mulighed for at redde sig selv, hvis de har lyst. Og de kommer selv til at betale for det.

Det er også derfor, dette her ikke er en eller anden store gave, der gives til nogen overhovedet, som jeg nu har sagt tre, fire gange. Det er bare en ventil, der åbnes, så folk selv får muligheden for at redde sig ud af en fuldstændig umulig situation, uden at skatteyderne eller obligationsejerne kommer til at betale en eneste krone for det. Det kan man da i hvert fald kalde markedsøkonomi, så det forslår, for det er folk selv, der kommer til at betale prisen for den vare, de efterspørger. Uden undtagelse.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at der jo altså er nogle, der har indgået nogle obligationsforpligtelser uden selv at have haft mulighed for at indgå andre. Der er også nogle, som har indgået obligationsforpligtelser, uden at man er blevet gjort opmærksom på, hvad det i grunden indebar.

Så vil hr. Jørgen Estrup indvende, at det er et rådgivningsansvar; det er jeg enig med hr. Jørgen Estrup i. Men da det var meget dårlige tider for ejendomsmarkedet, florerede jo disse

mere eller mindre seriøse entreprenører, som havde to kategorier, de henvendte sig til, og som i dag har det rigtig skidt. Den ene kategori er hr. Jørgen Estrups venner, nemlig de private andelsboliger, den anden det er de mindre ejerboliger, hvor man prioriterede med inkonvertible obligationer.

Ejerne af de mindre ejerboliger er næsten uden undtagelse i den situation, at den person, som har opført boligerne, har opført dem i et anpartsselskab og har lukket anpartsselskabet bagefter, for det var kun beregnet til det her. Så bygherreansvar og rådgivningsansvar – for de solgte dem som regel selv – er en by i Rusland. Det var før, Folketinget begyndte at stille krav til ejendomsmæglere, så da kunne man altså som skjortesælger i Bilka give sig til at afsætte sine egne ejendomme. Og det er det, der er sket.

Derfor er den gruppe mennesker, man bringer ud af det stavnsbånd, de befinder sig i i øjeblikket, i meget høj grad uforskyldt kommet ind i det. Det er baggrunden for forslaget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Som fru Kirsten Jacobsen ved, var det min afsluttende bemærkning, at hvis forslaget havde drejet sig om dem, der ikke havde haft andre muligheder, havde der ingen problemer været. Det er klart, det kan vi alle sammen forstå; de har været i en tvangssituation. Det mener jeg vi kan snakke om.

Men når man så gør det til et spørgsmål, om rådgivningen har været tilstrækkelig, om markedet har fungeret, som det burde, med de sikkerheder, som vi gerne ser at et frit marked fungerer med, så er jeg da enig med fru Kirsten Jacobsen i, at det gør markedet ikke altid, og jeg er også af den opfattelse, at det i høj grad kan være nødvendigt at hjælpe større grupper, hvis man kan dokumentere, at der er større grupper, der kommer i klemme. Men jeg ville dog være glad, hvis fru Kirsten Jacobsen og fru Pernille Sams og andre så også ville være med til det i en række andre situationer, hvor vi har påpeget, at dette var en realitet, og at dette var et problem med markedsøkonomien. Jeg kan blot minde om de diskussioner, vi har haft om huslejefastsættelse og de problemer, som man dér oplever, når kontrakter bliver udformet på en måde, som skader lejerne.